

**MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI**

Warszawa, dnia 14 lipca 2013 r.

DPrC -412-1/12 /129

Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji
Nr DWJST P-3305-2013
Wpłynęło dn. 17.07.2013

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI
KANCELARIA GŁÓWNA

Wpłynęło dn. 17.07.2013
Nr 33392
zal./kart. .... /

**Pan
Szymon Wróbel
Sekretarz Komisji Wspólnej
Rządu i Samorządu
Terytorialnego**

Szymon Wróbel

W załączeniu uprzejmie przesyłam projekt ustawy o rzeczach znalezionych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, z uprzejmą prośbą o przekazanie tego projektu do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt ustawy został opracowany przez Rządowe Centrum Legislacji na podstawie założeń projektu ustawy o rzeczach znalezionych przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 26 marca 2013 r. (RM-10-21-13).

Projekt ustawy o rzeczach znalezionych zawiera regulacje dotyczące rzeczy znalezionych oraz propozycje zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.).

z powrotem

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Michał Królikowski

Michał Królikowski
PODSEKRETARZ STANU

U S T A W A

z dnia

o rzeczach znalezionych oraz zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) obowiązki i prawa znalazcy rzeczy;
- 2) zasadę i sposób przyjmowania rzeczy znalezionych;
- 3) właściwość organów w sprawach przyjmowania rzeczy znalezionych;
- 4) sposób poszukiwania osób uprawnionych do odbioru rzeczy znalezionych;
- 5) szczególne zasady przechowywania pieniędzy, papierów wartościowych i kosztowności;
- 6) sposób postępowania z przedmiotami o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej.

Art. 2. Przepisy o rzeczach znalezionych stosuje się odpowiednio do rzeczy porzuconych bez zamiaru wyzbycia się własności, jak również do zwierząt, które zabłąkały się lub uciekły.

Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) zabytków archeologicznych, o których mowa w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.²⁾),
- 2) broni i amunicji, o których mowa w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r., poz. 576).

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny i ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 2390, z 2006 r. Nr 50, poz. 362 i Nr 126, poz. 875, z 2007 r. Nr 192, poz. 1394, z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 97, poz. 804 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 474 i Nr 130, poz. 871.

Rozdział 2

Obowiązki i prawa znalazcy rzeczy +

Art. 4. Kto znalazł rzecz zgubioną a zna osobę uprawnioną do odbioru, niezwłocznie zawiadamia ją o znalezieniu i wzywa do odbioru. To samo dotyczy także osoby, której rzecz została oddana na przechowanie zgodnie z przepisami ustawy.

Art. 5. 1. Jeżeli znalazca nie wie, kto jest uprawniony do odbioru rzeczy, albo jeżeli nie zna miejsca pobytu tej osoby, niezwłocznie zawiadamia o znalezieniu rzeczy właściwego starostę.

2. Kto znalazł rzecz w cudzym pomieszczeniu niezwłocznie zawiadamia o tym osobę zajmującą pomieszczenie i na żądanie tej osoby oddaje jej rzecz na przechowanie, z zastrzeżeniem art. 6 i 8. Jeżeli osoba zajmująca pomieszczenie nie wie, kto jest osobą uprawnioną lub nie zna miejsca jej pobytu, niezwłocznie zawiadamia o znalezieniu właściwego starostę.

Art. 6. 1. Jeżeli znaleziono pieniądze, papiery wartościowe, kosztowności lub rzeczy mające wartość historyczną, naukową lub artystyczną a osoba uprawniona do odbioru nie jest znana lub nie jest znane jej miejsce pobytu, znalazca oddaje znalezioną rzecz niezwłocznie właściwemu staroście, chyba że wartość rzeczy nie przekracza 50 złotych.

2. Jeżeli znaleziono rzecz mającą wartość historyczną, naukową lub artystyczną w takich okolicznościach, że poszukiwanie właściciela byłoby oczywiście bezcelowe, znalazca oddaje znalezioną rzecz niezwłocznie właściwemu staroście.

3. Jeżeli znaleziono rzecz, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oraz w razie znalezienia dokumentu wojskowego, a w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego, karty powołania albo mapy wojskowej, znalazca oddaje znalezioną rzecz niezwłocznie właściwemu staroście.

4. Inną rzecz znalezioną znalazca może oddać właściwemu staroście.

Art. 7. W razie znalezienia rzeczy w budynku publicznym, w innym budynku lub pomieszczeniu otwartym dla publiczności albo w środku transportu publicznego, znalazca oddaje rzecz właściwemu zarządcy, który po upływie 3 dni przekaze rzecz właściwemu staroście, chyba że w tym terminie zgłosi się osoba uprawniona do odbioru rzeczy.

Art. 8. Jeżeli znaleziono rzecz, której posiadanie wymaga szczególnego zezwolenia organów państwowych, jak broń, amunicja, materiały wybuchowe oraz w razie znalezienia

tymczasowego zaświadczenia tożsamości i dokumentu podróży znalazca lub zarządca niezwłocznie oddaje znaną rzecz najbliższej jednostce Policji, a jeżeli oddanie rzeczy wiązałoby się z zagrożeniem życia lub zdrowia - zawiadamia o miejscu, w którym rzecz się znajduje.

Art. 9. Jeżeli przechowanie lub oddanie rzeczy przez znalazcę jest niemożliwe albo połączone z niebezpieczeństwem pogorszenia się stanu rzeczy, trudnościami lub znacznymi kosztami, znalazca może ograniczyć się do wskazania uprawnionemu do odbioru rzeczy lub właściwemu staroście lub zarządcy, miejsca, w którym rzecz się znajduje.

Art. 10. 1. Przechowanie jest nieodpłatne i stosuje się do niego odpowiednio przepisy tytułu XXVIII, Księgi III Kodeksu cywilnego.

2. Poniesione przez przechowującego koszty przechowywania lub sprzedaży rzeczy oraz utrzymania jej w należyтым stanie, a także koszty zawiadomień i ogłoszeń, obciążają osobę uprawnioną do odbioru do wysokości wartości rzeczy w dniu odbioru.

3. Przechowującemu przysługuje prawo zatrzymania zgodnie z art. 461 § 1 Kodeksu cywilnego.

Art. 11. 1. Znalazca przechowujący rzecz, który uczynił zadość swoim obowiązkom, może żądać znaleźnego w wysokości jednej dziesiątej wartości rzeczy, jeżeli zgłosił swe roszczenie najpóźniej w chwili wydania rzeczy osobie uprawnionej do odbioru.

2. Jeżeli rzecz zostaje oddana na przechowanie, znalazca może zastrzec wobec przechowującego, że będzie żądał znaleźnego. W takim przypadku przechowujący zawiadamia znalazcę o wydaniu rzeczy osobie uprawnionej do odbioru rzeczy oraz o jej adresie a znalazca może zgłosić żądanie znaleźnego w terminie miesiąca od zawiadomienia go o wydaniu rzeczy. Przechowujący informuje o tym osobę uprawnioną do odbioru rzeczy.

Art. 12. 1. W przypadku gdy rzecz znaleziona jest zabytkiem i zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stała się własnością Skarbu Państwa, znalazcy przysługuje nagroda. Przepisy o nagrodzie przysługującej znalazcy zabytku archeologicznego stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy rzecz znaleziona jest materiałem archiwalnym i zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stała się własnością Skarbu Państwa, znalazcy przysługuje nagroda przyznawana przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje nagród oraz wysokość nagród pieniężnych, o których w ust. 2, biorąc pod uwagę znaczenie znalezionych materiałów archiwalnych dla dziedzictwa narodowego, a także warunki i tryb przyznawania nagród, uwzględniając wartość historyczną, naukową, artystyczną oraz materialną znalezionych materiałów archiwalnych.

Rozdział 3

Przyjmowanie, przechowywanie rzeczy znalezionych oraz sposób poszukiwania osób uprawnionych do odbioru

Art. 13. Odbieranie zawiadomień o znalezieniu rzeczy zgubionych, przechowywanie tych rzeczy oraz poszukiwanie osób uprawnionych do ich odbioru należy do kompetencji starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania znalazcy lub miejsce znalezienia rzeczy, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 14. Organ uprawniony do przechowywania rzeczy nie może odmówić odebrania rzeczy znalezionej, chyba że rzecz nie przedstawia wartości majątkowej, naukowej, historycznej lub artystycznej. W razie odmowy odebrania znalazca może postąpić z rzeczą według swego uznania.

Art. 15. 1. Odebranie zawiadomienia o znalezieniu oraz przyjęcie rzeczy przez starostę stwierdza się w sporządzonym przez niego protokole, który stanowi podstawę wydania znalazcy poświadczenia przyjęcia zawiadomienia o znalezieniu oraz przyjęciu rzeczy. Protokół i poświadczenie sporządza się także w przypadku wskazania przez znalazcę miejsca, w którym rzecz znaleziona się znajduje.

2. W poświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się imię, nazwisko i adres znalazcy oraz dokładnie określa znalezioną rzecz, czas i miejsce znalezienia. Jeżeli znalazca żąda znaleźnego, uczyni się o tym wzmiankę w poświadczeniu. Starosta poucza znalazcę o prawie do żądania znaleźnego oraz o zasadach nabycia własności w razie bezskutecznego upływu terminu odbioru rzeczy przez osobę uprawnioną.

3. Odpis poświadczenia wraz z protokołem pozostają w aktach sprawy. Złożenie zawiadomienia, zgłoszenie żądania znaleźnego a także nabycie własności w razie

bezsuktecznego upływu terminu odbioru rzeczy przez osobę uprawnioną, znalazca potwierdza w protokole własnoręcznym podpisem. †

Art. 16. Jeżeli organem właściwym do przechowania rzeczy ze względu na jej szczególne właściwości jest inny organ, starosta przekazuje rzecz temu organowi. †

Art. 17. Starosta umieszcza w swej siedzibie na widocznym miejscu tablicę informującą o godzinach urzędowania komórki organizacyjnej, powołanej do przyjmowania i przechowywania rzeczy znalezionych oraz udzielania wyjaśnień osobom zgłaszającym istnienie ich praw. †

Art. 18. 1. Jeżeli wartość rzeczy przekracza 50 złotych a brak jest możliwości doręczenia osobie uprawnionej wezwania do odbioru tej rzeczy lub osoba ta jest nieznana, starosta dokonuje wezwania poprzez jego wywieszenie na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie przez okres jednego roku licząc od dnia znalezienia rzeczy. Jeżeli szacunkowa wartość rzeczy znalezionej przekracza kwotę 5.000 złotych, starosta zamieszcza również ogłoszenie w dzienniku lokalnym lub ogólnopolskim, a także w Biuletynie Informacji Publicznej. †

2. Jeżeli osoba uprawniona do odbioru rzeczy i jej miejsce zamieszkania zostaną ustalone, starosta wzywa niezwłocznie tę osobę do odbioru rzeczy pod rygorem skutków przewidzianych w art. 187 Kodeksu cywilnego. †

3. W przypadku gdy miejsce zamieszkania lub siedziba osoby uprawnionej do odbioru rzeczy nie są znane, starosta występuje do organu prowadzącego właściwą ewidencję, rejestr lub zbiór danych o udzielenie informacji umożliwiających ustalenie tego miejsca. †

Art. 19. 1. Rzeczy oddane organowi przechowującemu przechowuje się w pomieszczeniu zamkniętym do tego przeznaczonym, w warunkach zapewniających ich bezpieczeństwo i trwałość. †

2. Rzeczy, co do której zachodzi niebezpieczeństwo pogorszenia, w szczególności szybkiego zepsucia lub znacznego obniżenia wartości, w miarę możliwości przechowuje do czasu sprzedaży licytacyjnej zarządzanej przez sąd lub z wolnej ręki w warunkach pozwalających na zachowanie ich w należyłym stanie. †

Art. 20. 1. Jeżeli przechowanie przez starostę rzeczy mającej cenę rynkową byłoby związane z kosztami niewspółmiernie wysokimi w stosunku do jej wartości lub nadmiernymi trudnościami albo powodowałoby znaczne obniżenie jej wartości, starosta sprzedaje rzecz

z wolnej ręki po tej cenie, jeżeli zaś rzecz nie ma ceny rynkowej - występuje do sądu o zarządzenie sprzedaży rzeczy.

2. Wniosek o zarządzenie przez sąd sprzedaży rzeczy rozpoznaje sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce przechowywania rzeczy, stosując odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.³⁾) o postępowaniu nieprocesowym.

3. Sprzedaż rzeczy w drodze publicznej licytacji odbywa się według przepisów ustawy, o której mowa w ust. 2, o egzekucji z ruchomości.

4. Jeżeli osoba uprawniona do odbioru rzeczy jest znana i jest znane jej miejsce pobytu starosta zawiadamia osobę o planowanej sprzedaży najpóźniej na dwa tygodnie przed jej dokonaniem.

5. Rzecz ulegająca łatwemu zepsuciu niezwłocznie sprzedaje się z wolnej ręki.

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231; z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86; z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 61, poz. 418, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156 i Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 24, poz. 125, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435, z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 482, Nr 92, poz. 531, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 735, Nr 138, poz. 806 i 807, Nr 144, poz. 854 i Nr 149, poz. 887, Nr 224, poz. 1342, Nr 233, poz. 1381, Nr 234, poz. 1391, z 2012 r. poz. 908, 1254, poz. 1445 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 142.

Art. 21. 1. Starosta zawiadamia osobę uprawnioną do odbioru rzeczy o kosztach przechowywania lub sprzedaży rzeczy oraz jej utrzymania w należyтым stanie, a także o kosztach poszukiwania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy.

2. Starosta lub inny organ przechowujący wydaje rzecz osobie uprawnionej do odbioru po uiszczeniu przez nią kosztów, o których mowa w ust. 1. Rzecz nie może być wydana przed uiszczeniem tych kosztów.

3. O wydaniu rzeczy osobie uprawnionej oraz o jej adresie starosta niezwłocznie zawiadamia znalazcę, który zażądał znaleźnego. Zawiadomienie wysyła się na adres wskazany w wydanym znalazcy poświadczeniu.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy rzecz znaleziona stała się własnością znalazcy.

Art. 22. 1. Jeżeli rzecz nie została w terminie odebrana przez osobę uprawnioną, a w razie niemożności wezwania - w ciągu dwóch lat od znalezienia, starosta zawiadamia o tym znalazcę oraz wzywa go do odbioru rzeczy w dodatkowym terminie, nie krótszym jednak niż dwa tygodnie, z pouczeniem, że w razie nieodebrania rzeczy w terminie jej właścicielem stanie się Skarb Państwa. Przepisu tego nie stosuje się do zabytków oraz materiałów archiwalnych.

2. Starosta wydaje zaświadczenie stwierdzające upływ terminów, o których mowa w ust. 1. oraz, w przypadku wydania rzeczy znalazcy, informację o wydaniu rzeczy. W zaświadczeniu zamieszcza się informację o treści ust. 1.

3. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej starosta przekazuje rzeczy znalezione, których własność przeszła na Skarb Państwa organowi właściwemu do likwidacji.

Art. 23. 1. W razie znalezienia rzeczy, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oraz w razie znalezienia dokumentu wojskowego, a w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego, karty powołania albo mapy wojskowej, starosta niezwłocznie oddaje znaną rzecz lub dokument najbliższemu organowi Żandarmerii Wojskowej.

2. Do znalezionych rzeczy określonych w art. 8 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy w sprawach nieunormowanych przepisami szczególnymi. Wydanie rzeczy, której posiadanie wymaga zezwolenia organu państwowego, może nastąpić dopiero po przedłożeniu przez osobę uprawnioną ważnego zezwolenia.

Rozdział 4

Sposób przechowywania pieniędzy, papierów wartościowych i kosztowności

Art. 24. 1. W razie znalezienia pieniędzy sporządza się ich opis przez wymienienie liczby i rodzaju banknotów oraz monet, a także ich waluty i nominałów. Po dokonaniu opisu wpłaca się znalezione pieniądze na rachunek bankowy sum depozytowych.

2. W razie znalezienia papierów wartościowych sporządza się ich opis przez wymienienie liczby i rodzaju dokumentów ze wskazaniem ich wartości, numeru serii lub innego właściwego oznaczenia, emitenta (wystawcy) dokument oraz osobę uprawnioną według jego treści. Papiery wartościowe przechowuje się zabezpieczone w kasie pancerniej, w skrytce sejfowej lub niezwłocznie oddaje na przechowanie bankowi.

3. O znalezieniu papieru wartościowego lub innego dokumentu, którego posiadanie legitymuje do świadczenia, niezwłocznie zawiadamia się emitenta (wystawcę), podając dokładne oznaczenie dokumentu.

Art. 25. W razie znalezienia złota, platyny, srebra, w tym monet, wyrobów użytkowych ze złota, platyny lub srebra, kamieni szlachetnych, pereł, sporządza się ich szczegółowy opis. Po jego sporządzeniu przedmioty takie przechowuje się zabezpieczone w kasie pancerniej, w skrytce sejfowej lub niezwłocznie oddaje na przechowanie bankowi.

Rozdział 5

Postępowanie z przedmiotami o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej

Art. 26. W razie przypuszczenia, że rzecz znaleziona stanowi przedmiot o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej, o znalezieniu rzeczy starosta w ciągu 7 dni od powzięcia wiadomości o znalezieniu rzeczy zawiadamia właściwego miejscowo wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Art. 27. 1. W terminie 7 dni od otrzymania zawiadomienia wojewódzki konserwator zabytków dokonuje w siedzibie organu przechowującego oględzin znalezionego przedmiotu i orzeka, czy rzecz znaleziona jest zabytkiem lub materiałem archiwalnym.

2. Jeżeli w trakcie oględzin, o których mowa w ust. 1, okaże się, że rzeczą znalezioną mogą być materiały archiwalne, wojewódzki konserwator zabytków zasięga opinii dyrektora właściwego archiwum państwowego.

3. W innych niż określone w ust. 2 przypadkach wojewódzki konserwator zabytków może zasięgnąć opinii rzeczoznawcy, muzeum właściwego ze względu na rodzaj rzeczy znalezionej albo biblioteki.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3, wojewódzki konserwator zabytków orzeka czy rzecz znaleziona ma wartość historyczną naukową lub artystyczną w terminie 3 dni od dnia otrzymania opinii.

Art. 28. Jeżeli okaże się, że rzecz znaleziona jest zabytkiem lub materiałem archiwalnym, wojewódzki konserwator zabytków, w drodze decyzji, oddaje ją na przechowanie odpowiedniemu ze względu na rodzaj rzeczy muzeum państwowemu lub samorządowemu, bibliotece, dla której organizatorem jest minister, kierownik urzędu centralnego lub jednostka samorządu terytorialnego lub archiwum państwowemu.

Art. 29. 1. Jeżeli rzecz, o której mowa w art. 26 jest zabytkiem i zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stała się własnością Skarbu Państwa, muzeum lub biblioteka, któremu rzecz została oddana na przechowanie, wystąpi do właściwego starosty o przekazanie na własność tej rzeczy.

2. Jeżeli rzecz, o której mowa w art. 26 jest materiałem archiwalnym i zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stała się własnością Skarbu Państwa, wchodzi do zasobu archiwalnego tego archiwum państwowego, któremu została oddana na przechowanie.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 30. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075, z 2010 r. Nr 40, poz. 222, Nr 155, poz. 1037 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432 i Nr 85, poz. 458, Nr 230, poz. 1370.

1) po art. 170 dodaje się art. 170¹ w brzmieniu:

„Art. 170¹. Przepisy art. 169-170 nie stosuje się do zabytków oraz materiałów archiwalnych.”;

2) w art. 174 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do zabytków i materiałów archiwalnych.”;

3) art. 183 -186 uchyla się;

4) art. 187 otrzymuje brzmienie:

„Art. 187. § 1. Rzecz znaleziona, która nie zostanie przez osobę uprawnioną odebrana w ciągu roku od dnia doręczenia jej wezwania do odbioru, a w razie niemożności wezwania - w ciągu dwóch lat od znalezienia, staje się własnością znalazcy, jeżeli uczynił on zadość swoim obowiązkom. Jeżeli jednak rzecz została oddana właściwemu staroście, znalazca staje się jej właścicielem, jeżeli rzecz odebrał w wyznaczonym przez starostę dodatkowym terminie, nie krótszym jednak niż dwa tygodnie. Odbiór może nastąpić jedynie za zwrotem kosztów, o których mowa w ustawie o rzeczach znalezionych.

§ 2. Jeżeli rzecz jest zabytkiem lub materiałem archiwalnym, staje się własnością Skarbu Państwa po upływie terminów do jej odebrania przez osobę uprawnioną. Z tą samą chwilą inne rzeczy, nieodebrane przez znalazcę w terminie wyznaczonym przez starostę, stają się własnością Skarbu Państwa.

§ 3. Z chwilą nabycia własności rzeczy przez znalazcę albo Skarb Państwa wygasają obciążające ją ograniczone prawa rzeczowe.”;

5) art. 188 uchyla się;

6) art. 189 otrzymuje brzmienie:

„Art. 189. Jeżeli rzecz znaleziono w takich okolicznościach, że poszukiwanie właściciela byłoby oczywiście bezcelowe, staje się ona przedmiotem współwłasności w częściach równych znalazcy i właściciela nieruchomości, na której rzecz została znaleziona, jeżeli jednak rzecz ta jest zabytkiem lub materiałem archiwalnym staje się ona własnością Skarbu Państwa, a znalazca jest obowiązany wydać ją niezwłocznie właściwemu staroście.”;

7) po art. 189 dodaje się art. 189¹ w brzmieniu:

„Art. 189¹. Przepisy art. 187 i art. 189 nie uchybiają przepisom o ochronie zabytków.”

Art. 31. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.2)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ochronę materiałów archiwalnych wchodzących w skład narodowego zasobu archiwalnego regulują odrębne przepisy, z zastrzeżeniem rozdziału 2a.”

2) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Krajowy rejestr utraconych dóbr kultury

Art. 24a. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi krajowy rejestr utraconych dóbr kultury.

2. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się rzeczy ruchome będące:

- 1) zabytkami wpisanymi do rejestru zabytków;
- 2) muzealiami, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2012 r., poz. 987);
- 3) materiałami bibliotecznymi, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. 2012 r., poz. 642), należącymi do narodowego zasobu bibliotecznego;
- 4) materiałami archiwalnymi, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 i Nr 171, poz. 1016)

– utraconymi przez właściciela w wyniku czynu zabronionego, określonego w art. 278 § 1, 3 i 4 oraz w art. 279 - 284 Kodeksu karnego.

3. Wpisu do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury dokonuje się na wniosek Policji, prokuratora, wojewódzkiego konserwatora zabytków, Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, właściciela rzeczy, o której mowa w ust. 2, lub kierującego jednostką organizacyjną, w zbiorach albo zasobach której rzecz się znajdowała.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się na urzędowym formularzu.

5. Stroną postępowania o wpis do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury jest właściciel rzeczy lub jednostka organizacyjna, w zbiorach albo zasobie, której rzecz się znajdowała.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, należy dołączyć:

- 1) kopię zawiadomienia o przestępstwie wraz z dowodem złożenia go do organu ścigania albo odpis protokołu z ustnego zawiadomienia o przestępstwie

lub postanowienie o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia, w przypadku, gdy wniosek składa właściciel rzeczy lub kierujący jednostką organizacyjną, w zbiorach albo zasobie której rzecz się znajdowała;

2) zdjęcie utraconej rzeczy, w przypadku gdy jest ona zabytkiem lub muzealium, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, wykonane jako plik cyfrowy.

Art. 24b. 1. Wpisu do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury dokonuje się na podstawie nieostatecznej decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Wpis do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury polega na wprowadzeniu do niego danych umożliwiających identyfikację dobra kultury zawartych w decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie po jej wydaniu.

3. Dokonanie wpisu do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury nie jest uzależnione od ustalenia czynu, o którym mowa w art. 24a ust. 2 prawomocnym wyrokiem skazującym.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru utraconych dóbr kultury, w przypadku gdy dane dotyczące rzeczy przedstawione we wniosku nie pozwalają na jej identyfikację.

Art. 24c. 1. Krajowy rejestr utraconych dóbr kultury, prowadzony w systemie teleinformatycznym, jest jawny.

2. Odpisy z krajowego rejestru utraconych dóbr kultury, stanowiące dowód wpisu, wydawane są wniosek każdego, kto tego zażąda.

3. Dokumenty stanowiące podstawę wpisu do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury udostępnia się wyłącznie organom władzy publicznej oraz właścicielowi rzeczy lub jednostce organizacyjnej, w zbiorach albo zasobie której rzecz się znajdowała, zaś innym osobom tylko za zgodą właściciela lub jednostki organizacyjnej, w zbiorach albo zasobie której rzecz się znajdowała.

Art. 24d. 1. Od dnia dokonania wpisu w krajowym rejestrze utraconych dóbr kultury nikt nie może zasłaniać się nieznajomością danych ujawnionych w tym rejestrze.

2. Wobec osób trzecich działających w dobrej wierze właściciel rzeczy nie może zasłaniać się zarzutem, że dane ujawnione w krajowym rejestrze utraconych dóbr kultury nie są prawdziwe, chyba że wpis nastąpił niezgodnie z wnioskiem, a właściciel rzeczy wystąpił niezwłocznie z wnioskiem o sprostowanie, uzupełnienie lub wykreślenie wpisu.

Art. 24e. 1. Przepisów art. 169-170 oraz art. 174 Kodeksu cywilnego nie stosuje się do rzeczy wpisanej do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury.

2. Roszczenie właściciela przewidziane w art. 222 § 1 Kodeksu cywilnego nie ulega przedawnieniu, jeżeli dotyczy rzeczy wpisanej do krajowego rejestru utraconych dóbr kultury.

Art. 24f. 1. Wykreślenie wpisu z krajowego rejestru utraconych dóbr kultury następuje na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Wykreślenie wpisu z krajowego rejestru utraconych dóbr kultury następuje na wniosek podmiotów wskazanych w art. 24a ust. 3, albo z urzędu, w przypadku, gdy:

- 1) właściciel odzyskał posiadanie utraconej rzeczy;
- 2) podstawy wpisu okazały się nieprawdziwe.

3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 2, skutki prawne dokonania wpisu w krajowym rejestrze utraconych dóbr kultury zostają zniesione z mocą wsteczną.

Art. 24g. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia krajowego rejestru utraconych dóbr kultury, w tym zakres danych objętych wpisem do rejestru, zasady wydawania odpisów z rejestru oraz wzór formularza wniosku o wpis do rejestru, uwzględniając prowadzenie rejestru w systemie teleinformatycznym, konieczność zapewnienia przejrzystości i kompletności zapisu informacji znajdujących się w rejestrze, zmian i wykreśleń wpisów oraz sprawność postępowania rejestracyjnego.”;

- 3) w art. 32 uchyla się ust. 9.

Rozdział 7

Przepisy końcowe

Art. 32. Przepisy rozdziału 2a ustawy, o której mowa w art. 31 niniejszej ustawy, stosuje się do rzeczy ruchomych utraconych w wyniku czynu zabronionego popełnionego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 33. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa na lata 2014 - 2023 wyniesie 9.182.756 zł, z tym że w roku:

- 1) 2014 - 972.720 zł;
- 2) 2015 - 792.765 zł;

- 3) 2016 - 820.511. zł;
- 4) 2017- 849.229 zł;
- 5) 2018 - 878.952 zł;
- 6) 2019 - 909.716 zł;
- 7) 2020 - 940.646 zł;
- 8) 2021 - 972.628 zł;
- 9) 2022- 1.005.698 zł;
- 10) 2023 - 1.039.891 tys. zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, na dany rok budżetowy, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu kosztów rzeczowych związanych z realizacją zadań związanych z prowadzeniem krajowego rejestru utraconych dóbr kultury.

3. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.